

ся уплтиши на улицата Сантъ Доминико въ домътъ на Маркыза де Оіанзъ.

— Знаиѣ това име, рече Яковъ, както и мѣстото дѣто е гостинницата.

— Както може да ся прѣдвиди, вратарьтъ не ще рачи да тя пусни да влѣзешъ. Тогазъ ще му възложиши да извѣсти на господаря си че идешъ отъ бройтъ 5 и тѣй Маркизьтъ де Оіанзъ ще да тя приеме тутакъ си.

— Що има да му кажъ? попыта Яковъ.

Ще му врѣчиши пликътъ съ записеытъ, като му прѣпорѣчашъ да съгледа червеныиѣ печать Ще тя попыта за мене и защо не съмъ отишелъ самъ. А ты нѣма да му отговориши ни на едно попитаніе, и ще ся ограничиши да му събщиши, че на сутриньта по този часъ, въ който тя е приелъ, ще дойдешъ пакъ да му искаши отговоръ, ако има да отговори за приеманіето на писмата, които той до тогазъ може да прочете.

— Нищо нѣма да забраниа отъ това що ми нарѣчвашъ, каза Яковъ.

Господинъ де Трамбленгъ настави.

— Като трѣгнеши отъ домътъ на Оіанза ще те ся върнешъ пакъ прѣзъ улицата *Колоннъ Сирвъ* въ гостинницата *Царь Соломоновъ*, ще земешъ пликътъ 2 брой и ще отидешъ на царскый палатъ.

— На царскыйтъ палатъ ли? попыта Яковъ.

— Ей, отговори Раулъ; и тамъ ще видиши да мамѣриши нѣкого си Максима вѣтрѣшенъ слуга на Н. Высочество Подкраля, съ когото ще ся сприкажешъ и ще му дадешъ прѣстенътъ който ти вѣвѣрихъ, като му ся помолиши да го прѣдстави на Подкраля и да му каже че този що е донесълъ тозъ прѣстенъ иска настойчиво да ся срѣщне направо съ него.

Та ще мя приеме ли Подкральтъ? попыта Яковъ смаянъ.